

کارگران جهان متحد شوید!

دبیر کمیته کردستان محمد آسگران
 Tel: 0049 1633458007
 E-mail: asangaran@aol.com
 مسئول ارتباطات شهرهای کردستان عبدال کلیریان
 Tel: 00358 405758250
 E-mail: abdolgolparian@yahoo.com
 همکاری سر دبیر: بهمن خانی
 E-mail: khani@live.nl

ایسکرا

۳۷۱

اساس سوسیالیسم
 انسان است.
 سوسیالیسم
 جنبش بازگرداندن
 اختیار به انسان است.

منصور حکمت

www.m-hekmat.com

www.iskraa.org

نشریه کمیته کردستان حزب کمونیست کارگری ایران

چهارشنبه ها منتشر میشود

۲۷ تیر ۱۳۸۶، ۱۸ ژوئیه ۲۰۰۷

سر دبیر: عبدال کلیریان
 abdolgolparian@yahoo.com

کمپین بین المللی اعتراض به جنایات جمهوری اسلامی!

مینا احدی

نجات خود از موج عظیم
 اعتراضات مردم در ایران، و
 اعتراضات فزاینده در دنیا، به

صفحه ۴

برای آزادی همه زندانیان

سیاسی

..... و

به کمپین بین المللی اعتراض

به جنایات جمهوری اسلامی

پیوندید!

حکومت اسلامی ایران، با

جنایت و اعدام و سنگسار، با

زندان و شکنجه و شلاق سر پا

مانده است!

این حکومت امروز همچون

مار زخم خورده ای است که برای

برای لغو قانون وحشیانه

سنگسار

برای نجات جان محکومین به

اعدام

برای آزادی دانشجویان

دستگیر شده

برای آزادی اسانلو و محمود

صالحی

برای تبرئه شیث امانی و

صدیق کریمی و ۱۱ نفر دیگر

از کارگران دستگیر شده اول مه

سنندج

مجرم جمهوری اسلامی است، نه کارگران!

یدی محمودی

اوضاع رژیم اسلامی در هم
 ریخته کارگران، زنان، جوانان،

صفحه ۲

معلمان و مردم عاصی از فقر و
 فلاکتی که رژیم اسلامی به آنها
 تحمیل کرده، هر روز در گوشه ای از
 کشور با اعتراضات خود رژیم
 اسلامی را به مصاف می طلبند.
 رژیم منحوس اسلامی خیال می کرد
 با تحمیل فقر و فلاکت به مردم می
 تواند جلو رشد اعتراضات را بگیرد،
 فکر می کردند می شود مثل اوایل

به سازمانها و اتحادیه های کارگری جهان

دانشجویان و عقب راندن کل فضای
 اعتراضی در جامعه، دست به
 تهاجمی وسیع زده و با دستگیری، با
 ریودن، با صدور احکام اعدام و با
 جاری کردن احکام سنگسار
 میخواهد فضای رعب و وحشت را بر
 جامعه حاکم کند. اما اعتراضات
 مردم در همه جا ادامه دارد. ما از
 همه سازمانهای انساندوست و
 آزادیخواه در سراسر جهان انتظار
 داریم که صدای اعتراض خود را به
 این توحش رژیم اسلامی در ایران و

صفحه ۲

شهلا دانشفر

دوستان عزیز،
 حکومت اسلامی برای مقابله با
 موج اعتراضات و اعتصابات
 کارگران و تجمعات و اعتراضات

شیث امانی و صدیق کریمی محاکمه شدند این دو فعال کارگری قبلاً در جریان مراسم اول مه سنندج بازداشت شده بودند

صفحه ۳

محاکمه شیث امانی و صدیق کریمی را بشدت محکوم می کنیم

صفحه ۳

به سازمانهای کارگری در سراسر جهان برای آزادی فوری و بدون قید و شرط محمود صالحی
 نیاز به اقدامی اضطراری است

صفحه ۴

جمهوری اسلامی منصور اسانلو را ربود!

صفحه ۵

پارلمان اروپا به زندانی کردن اسانلو و محمود صالحی اعتراض کرد

صفحه ۵

کانال جدید بزودی شروع به کار خواهد کرد

صفحه ۷

مردم سنندج علیه اعدام تجمع کردند
 تجمع در سنندج در اعتراض به حکم اعدام مصلح زمانی

صفحه ۸

واقعا "دوستان مردم کیانند" *یانشار سهندی* صفحه ۹

پاسخ به یک نامه *عبدال کلیریان* صفحه ۱۰

در حاشیه یک تلاش صمیمانه برای نجات محمود صالحی

محمد آسگران

صفحه ۶

آزادی، برابری، حکومت کارگری!

مجرم جمهوری اسلامی است . . .

به سازمانها و اتحادیه های کارگری جهان

از صفحه ۱

نوامیس مردم" حکم قطعی اعدام گرفته اند و برای ۱۵ نفر دیگر تقاضای اعدام شده است.

در همین تاریخ سخنگوی قوه قضائیه جمهوری اسلامی دستگیری ۱۰۰ نفر از مردم در جریان اعتراضات گسترده به سهمیه بندی بنزین را تایید کرد و اعلام کرد که این افراد قرار است به زودی محاکمه شوند.

به علاوه حکم سنگسار مردی در تاکستان که قبلاً تکذیب شده بود، از سوی سخنگوی قوه قضائیه جمهوری اسلامی تایید شد.

روز ۱۸ تیر (۹ ژوئیه) حکومت اسلامی برای مقابله با تجمعات و اعتراضات دانشجویان در اطراف دانشگاه تهران و پلی تکنیک عملاً

دانشگاهها را در محاصره نیروهای رنکارنگ سرکوبگرش در آورد. در این روز به گزارش دولت ۱۶ نفر دستگیر شدند که اسامی تعدادی از دستگیر شدگان در این روز عبارتند از:

محمد هاشمی، مهدی عربشاهی، علی نیکو نسبستی، بهاره هدایت، حنیف یزدانی، علی وفقی، عبدالله مومنی، بهرام فیاضی حبیب حاجی، حیدری، مجتبی بیات، سعید حسینیا، مسعود حبیبی، مرتضی اصلاحچی، عزت قلندری

بنا به گزارشهای رسیده تعدادی از این دستگیر شدگان ابتدا به کلانتری ۱۰۳ و سپس به زندان اوین منتقل شدند. از جمله هرام فیاضی، مجتبی بیات، مرتضی اصلاحچی، حبیب حاج حیدری، مسعود حبیبی، سعید حسین نیا، عبدالله مومنی و عزت قلندری، آرش خاندل، اشکان غیاسوند و محمدحسین مهرزاد پس از بازداشت ابتدا به مقر پلیس امنیت در میدان سپاه (عشرت آباد) و سپس به زندان اوین منتقل شده اند. همچنین مادر یکی از دانشجویان دستگیر شده بنام محمد هاشمی، به دلیل پیگیری وضعیت فرزندش روز ۱۹ تیر (۱۰ ژوئیه) بازداشت شد که پس از چند ساعت آزاد گردید.

به این تهاجم وسیع به مردم بلند کند و پایمال کردن ابتدایی ترین حقوق انسانی توسط جمهوری اسلامی را محکوم کنند.

نمونه هایی از تهاجمات رژیم اسلامی به مردم را که تحت عناوین مختلف صورت میگیرد در اینجا ذکر میکنیم:

- شب ۹ تیر (۱۰ ژوئیه) ساعت ۷ بعدازظهر، منصور اسالو، رئیس هیئت مدیره سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی توسط مامورین دولت ربوده شد. منصور اسالو هنگام پیاپی شدن از اتوبوس مورد حمله و ضرب و شتم مامورین حکومت قرار گرفته و دستگیر و هم اکنون در زندان اوین در بازداشت است.

- محمود صالحی از فعالین شناخته شده کارگری در شهر سقز نیز از آپریل ۲۰۰۷ (۲۰ فروردین ۸۶) در زندان است و وضعیت جسمی او وخیم گزارش شده است.

- روز ۱۹ تیر (۱۰ ژوئیه) کارگران دستگیر شده اول مه سنندج خالد سواری - اقبال لطیفی - یدالله مرادی - طیب ملائی - فارس گویلیان - صدیق امجدی - عباس اندریاری - حبیب الله کلکانی - محی الدین رجیبی - طیب چتانی و صدیق صبحانی به اتهام "اخلال در نظم عمومی" به دادگاه احضار و محاکمه شدند.

- قرار است در ۲۳ تیر (۱۴ ژوئیه) صدیق کریمی و شیت امانی دو تن از رهبران کارگری در شهر سنندج نیز دوباره به محاکمه کشیده شوند. اتهام آنها علاوه بر "اخلال در نظم عمومی"، اقدام علیه امنیت ملی"، جمع آوری کمک مالی برای خانواده محمود صالحی، عضویت در اتحادیه سراسری کارگران اخراجی و بیکار، سابقه همکاری با کمیته پیگیری و ارتباط با احزاب اپوزوسیون و... اعلام شده است.

- روز ۱۰ ژوئیه سخنگوی قوه قضائیه اعلام کرد که ۲۰ نفر تحت عنوان "اراذل و اوباش" و "متجاوزین به

آزادی و رفع تعقیب از فعالین کارگری و مردم معترض را سازمان داد. باید مجرمین اصلی را، کسانی که در ۲۸ سال گذشته به غیر از جنگ، بیکاری، فحشا، اعتیاد، و فقر مطلق به اکثریت مردم کارکن آن جامعه چیز دیگری را برای آنان به ارمغان نیاورده اند محاکمه کرد. مجرم سران و کاربدستان رژیم اسلامی هستند که بر مسند قدرت نشسته اند و زندگی اکثریت یک جامعه هفتاد میلیونی را به تباهی کشانده اند.

باید خواستار آزادی همه زندانیان سیاسی شد باید خواستار رفع تعقیب از همه فعالین کارگری شد. محمود صالحی از رهبران کارگری ایران باید فوراً و بدون قید و شرط آزاد شود. باید جمهوری اسلامی را مسول مستقیم جان اسالو دانست. آزادی همه دستگیر شدگان امر همه مردم ایران است که از رژیم اسلامی متنفرند.

در خارج کشور هم اکنون به همت مینا احدی کمپین گسترده ای برای تحت فشار قرار دادن رژیم اسلامی و برای لغو قانون وحشیانه سنگسار برای نجات جان محکومین به اعدام، برای آزادی دانشجویان دستگیر شده، برای آزادی اسالو و محمود صالحی، برای تیره شیت امانی و صدیق کریمی و ۱۱ نفر دیگر از کارگران دستگیر شده اول مه سنندج، برای آزادی همه زندانیان سیاسی به راه افتاده. ما در خارج کشور می توانیم و باید رژیم اسلامی را چنان تحت فشار قرار دهیم که به تمامی خواسته های این کمپین گردن نهد. ما می توانیم و باید حمایت همه سازمانها و نهادهای دفاع از حقوق انسان، همه اتحادیه های کارگری، همه مردم انساندوست کشورهای غربی را برای حمایت و دفاع از مبارزات مردم ایران بسیج کنیم.

جولای ۲۰۰۷

و در انتظار محاکمه بسر می برند، هنوز تعداد زیادی از دانشجویان دانشگاه پلی تکنیک و بازداشت شدگان ۱۸ تیر امسال در زندان بسر می برند. همچنین هفته پیش منصور اسالو ریس هیئت مدیره سندیکای کارگران شرکت واحد را ربوده اند و بعد از چند روز اعلام بی اطلاعی از جانب دستگاههای رژیم مبنی بر بی اطلاعی از منصور اسالو، اما طبق معمول معلوم شد که نهادهای مخوف و آدم ربایان رژیم اسلامی او را ربوده و به بند ۲۰۹ زندان اوین انتقال داده اند.

زندان، شکنجه، اعدام، همیشه بخشی از دستگاه سرکوب جمهوری اسلامی بوده و تنها تفاوت این است که امروز مردم متنفر از جمهوری اسلامی حکم نابودی رژیم را صادر کرده اند و این حکم را ما هر روزه در تمامی اعتراضات رو به گسترش مردم علیه جانیان اسلامی شاهدیم.

دیگر دوره سرکوب قتل عامهای وحشیانه رژیم اسلامی گذشته و این تعرضات رژیم فقط از سر ترس و وحشت از مردمی است که قصد به زیر کشیدن آنها دارند و فقط می تواند تنفر مردم نسبت به جنایات رژیم اسلامی را افزایش دهد و روز مرگ و نابودی این رژیم قرون وسطی ای را نزدیکتر کند.

کارگران! مردم آزادیخواه! رژیم اسلامی امروز رهبران شما را تحت فشار قرار داده و به بهانه های واهی دارد آنها را محاکمه و در واقع ساکت می کند. کارگران، زنان، دانشجویان، معلمان و همه معترضین به رژیم اسلامی هیچ جرمی را مرتکب نشده اند، اینها لایقترین و آگاه ترین بخشهای مردمی هستند که دیگر نمی خواهند به وعده های سر خرم رژیم اسلامی گوش فرا دهند، اینها کسانی هستند که می دانند تنها با اتحاد و مبارزه پیگیر است که می توان رژیم اسلامی را وادار به عقب نشینی کرد. باید دست بکار شد و گسترده ترین اعتراضات را برای

جنگ ایران و عراق با بوجود آوردن فضای جنگی مردم را خانه نشین کرد و جانیان اسلامی خود به سرکوب، کشتار، زندان و هزار و یک چپاول و دزدی از ثمره دست رنج کارگران و ثروتهای آن جامعه مشغول شوند.

اما با اعتراضات قدرتمند کارگران، با ایجاد تشکلهای کارگری، با به میدان آمدن دانشجویان، با اعتصاب معلمان، و با اعتراضات گسترده مردم به جیره بندی بنزین، رژیم اسلامی و سران جنایتکارش متوجه شده اند که دیگر نمی توان با تحمیل فقر و فلاکت به کل جامعه، مردم معترض به جمهوری اسلامی را به عقب راند.

به همین خاطر طی ماههای اخیر نیروهای سرکوبگر جمهوری اسلامی تعرض گسترده ای را به فعالین اجتماعی و مدافعین حقوق مردم را شروع کرده و باز خیال کردند می توان با سرکوب و به بند کشیدن رهبران کارگری، رهبران دانشجویان، رهبران معلمان، فعالین حقوق زنان، مردم را به سکوت وادارند.

فقط طی هفته گذشته رژیم اسلامی در سنندج آقایان خالد سواری - اقبال لطیفی - یدالله مرادی - طیب ملائی - فارس گویلیان - صدیق امجدی - عباس اندریاری - حبیب الله کلکانی - محی الدین رجیبی - طیب چتانی و صدیق صبحانی را به اتهام واهی اخلال در نظم عمومی و برگزاری اول ماه مه به محاکمه کشانده، یکی دیگر از فعالین کارگری شهر سقز آقای لقمان مهری را به ۵ سال زندان محکوم کرده است. همچنین رژیم اسلامی طی ایلانیه ای اعلام نموده که میخواهد دوباره شیت امانی و صدیق کریمی از رهبران تشکل اتحادیه کارگران اخراجی و بیکار را به دادگاه بکشاند و آنها را به جرم ایجاد تشکل کارگری و برگزاری اول ماه محاکمه کنند. صدها تن از شرکت کنندگان در تظاهراتهای اخیر در اعتراض به سهمیه بندی بنزین بازداشت شده

شیت امانی و صدیق کریمی محاکمه شدند این دو فعال کارگری قبلا در جریان مراسم اول مه سنندج بازداشت شده بودند

صدیق کریمی

شیت امانی

طبق خبر رسیده روز شنبه ۲۳ تیر ماه ۱۳۸۶ صدیق کریمی و شیت امانی در سنندج محاکمه شدند. جلسه محاکمه این دو فعال کارگری که قرار بود ساعت ۸ و ۳۰ دقیقه آغاز شود، ساعت ۱۰ صبح آغاز گردید. این محاکمه از ساعت ۱۰ صبح تا ساعت ۲ بعدازظهر ادامه داشت.

جوانمردی و فهیم دو نفر از وکلای این کارگران همراه موکلین خود در دادگاه حاضر شدند. لایحه اعتراضی یکی دیگر از وکلای این کارگران (آقای نیکبخت) نیز تحول داده شد.

لازم به توضیح است که علت این تاخیر تشکیل جلسه مشترک معاون دادستان و قاضی پرونده بوده است.

بعد از جلسه مشترک آنها محاکمه این کارگران آغاز شد.

در پایان محاکمه به این فعالین کارگری و وکلایشان اعلام شد که تا چند روز دیگر نتیجه دادگاه به اطلاع آنها خواهد رسید.

حزب کمونیست کارگری ایران ضمن محکوم کردن این بیدادگاه های جمهوری اسلامی خواهان تبرئه همه کارگران دستگیر شده اول مه سنندج است. این کارگران هیچ جرمی مرتکب نشده اند. تنها جرم آنها برگزاری مراسم اول مه است و این از حقوق پایه ای کارگران است.

کمیته کردستان
حزب کمونیست کارگری ایران
۲۳ تیر ۱۳۸۶ - ۱۴ ژوئیه ۲۰۰۷

محاکمه شیت امانی و صدیق کریمی را بشدت محکوم می کنیم

لازم به یادآوری است که اعضای هیئت مدیره اتحادیه سراسری کارگران اخراجی و بیکار دو بار جهت ملاقات با محمود صالحی و خانواده اش به زندان مرکزی سنندج مراجعه کرده و مبلغی را نیز جهت کمک به خانواده محمود به نجیبه صالح زاده تحویل داده بودند که هم اکنون از این اقدام اعضای هیئت مدیره اتحادیه تحت عنوان تجمع نام برده شده و به عنوان اتهام در پرونده صدیق و شیت مطرح گردیده است.

این محاکمه که بمدت ۴ ساعت ادامه داشت در ساعت ۱۴ ظهر خاتمه یافت و به صدیق و شیت اعلام شد طی سه - چهار روز آینده احکام آنان صادر خواهد شد.

اتحادیه سراسری کارگران اخراجی و بیکار ضمن محکوم کردن محاکمه صدیق و شیت این اقدام را در راستای سیاست تشدید فضای رعب و وحشت و فشار هر چه بیشتر بر فعالین و رهبران کارگری ارزیابی

کرده و بدینوسیله اعلام میدارد برگزاری مراسم اول مه و تجمع اعتراضی حق مسلم کارگران است و نمیتوان با وارد کردن اتهامات واهی از قبیل تبلیغ برای گروههای به اصطلاح ضد انقلاب که امروزه بیش از هر زمان دیگری در میان افکار عمومی نخ نما شده است ما کارگران را از دفاع از حقوق انسانیمان بازداشت. همچنین ما مصرا نه خواهان تبرئه بی قید و شرط شیت امانی، صدیق کریمی و کلیه کارگران بازداشت شده در مراسم اول ماه مه سنندج، آزادی فوری و بی قید و شرط محمود صالحی و منصور اسالو از زندان هستیم و حق خود میدانیم تا در صورت تداوم فشار بر رهبران و فعالین کارگری اعتراضات خود را تشدید کنیم.

اتحادیه سراسری کارگران
اخراجی و بیکار ۲۳/۴/۱۳۸۶
www.etthade.com

k.ekhraji@gmail.com

صدیق کریمی و شیت امانی به اتهام محاربه در شعبه اول دادگاه انقلاب سنندج محاکمه می شوند روز ۱۹ تیر ۱۳۸۶ یازده کارگر دستگیر شده در جریان اول مه سنندج محاکمه شدند

شیت امانی رئیس هیئت مدیره و صدیق کریمی عضو هیئت مدیره اتحادیه سراسری کارگران اخراجی و بیکار فردا ۲۳ تیر ۱۳۸۶ در سنندج محاکمه میشوند. این دو رهبر کارگری از شهر سنندج روزهای اول و دوم مه ۱۳۸۶ به جرم شرکت در مراسم اول مه در سنندج دستگیر و بعد از ۴۲ روز بازداشت در زندان سنندج با قید وثیقه هر کدام ۵۰ میلیون تومان آزاد شدند.

اکنون طبق خبر رسیده شنبه ۲۳ تیر ۱۳۸۶ در شعبه اول دادگاه سنندج به اتهام "محاربه" محاکمه میشوند.

رژیم جمهوری اسلامی به جرم شرکت در اول مه این رهبران کارگری را دستگیر کرد و به اتهام "محاربه" آنها را محاکمه میکند. در این راستا صالح نیکبخت یکی از وکلای مدافع این کارگران با بیان این مطلب به خبرنگار حقوقی خبرگزاری دانشجویان ایران (ایسنا)، گفت: کیفرخواست صادره وفق ماده ۱۸۶ قانون مجازات اسلامی است؛ در حالی که در قرار مجرمیت صادره از دادسرا نامبردگان متهم به تشویق به شرکت در تجمع روز کارگر و تشکیل گروههای کارگری آزاد و همچنین انعکاس اخبار شوراهای اسلامی کارگران کارخانه نساجی در سایتهای اینترنتی مخالف نظام و اقدام برای تشکیل اتحادیههای کارگری آزاد، شده بودند.

نیکبخت گفت: با توجه به این که موارد اتهامی در قرار مجرمیت صادره با کیفرخواست منطبق نیست، در لایحه شش صفحه ای به این موضوع اعتراض کرده و از رییس دادگاه اعاده کیفرخواست جهت رفع نقص به دادسرا را خواستار شد.

روز ۱۹ تیر ماه ۱۱ نفر دیگر از کارگران سنندج به اسمای: خالد سواری - اقبال لطیفی - یدالله مرادی - طیب ملائی - فارس گویلیان - صدیق امجدی - عباس اندریاری - حبیب الله کلکانی - محی الدین رجبی - طیب چتانی و صدیق صبحانی را به اتهام "اخلال در نظم عمومی" محاکمه کردند. این کارگران در جریان مراسم اول مه بازداشت شده بودند.

حزب کمونیست کارگری ایران ضمن محکوم کردن این اقدامات رژیم اسلامی علیه فعالین و رهبران کارگری، خواهان تبرئه همه این کارگران است.

این اقدامات سرکوبگرانه در حالی صورت میگیرد که محمود صالحی و منصور اسالو همچنان در زندان هستند. این دو کارگر زندانی باید فوری و بدون قید و شرط آزاد شوند.

ما از همه سازمانهای کارگری و سازمانهای مترقی و مدافع حقوق انسانی در جهان میخوایم که علیه این اقدامات سرکوبگرانه رژیم اسلامی اعتراض کنند و خواهان آزادی و تبرئه این کارگران شوند. باید با یک کارزار جهانی و اقداماتی گسترده جمهوری اسلامی را وادار به عقب نشینی کنیم. ما از همه کارگران و مردم آزادیخواه ایران میخوایم که از این کارگران حمایت کنند.

کمیته کردستان
حزب کمونیست کارگری ایران
۲۳ خرداد ۱۳۸۶ - ۱۳ ژوئیه ۲۰۰۷

۱- شرکت در تجمعات غیر قانونی (مراسم اول ماه مه امسال در سنندج) ۲- تبلیغ به نفع گروههای ضد انقلاب از طریق شرکت در این تجمعات ۳- شرکت در تجمع مقابل زندان مرکزی سنندج

محمود صالحی
فعال اول مه سقز،
باید فوراً و بدون قید و شرط آزاد شود!

حزب کمونیست کارگری ایران
Worker-Communist Party of Iran

آزادی بدون قید و شرط محمود صالحی و آزادی زندانیان سیاسی در ایران تاکید داریم. با توجه به اینکه در فاصله ۹ تا ۱۳ جولای در ایران تحرک زیادی در ارتباط با آزادی زندانیان سیاسی در جریان خواهد بود. ما پیشنهاد می کنیم که از سوی اتحادیه های کارگری در سراسر جهان نیز، این روزها بعنوان یک هفته همبستگی با زندانیان سیاسی در ایران و برای آزادی فوری محمود صالحی از زندان اعلام گردد.

با تشریح
کمیته همبستگی
بین المللی کارگری
حزب کمونیست کارگری ایران
هماهنگ کننده شهلا دانشفر
روابط عمومی بهرام سروش

حکومت جمهوری اسلامی ایران به پیش خواهد رفت. به این کمپین جهانی بپیوندید!
این کمپین برای رسیدن به مطالبات زیر در سطح جهان آغاز بکار کرده است:
۱- لغو قانون وحشیانه سنگسار، لغو حکم سنگسار مکرمه ابراهیمی
۲- لغو فوری احکام اعدام نوجوانان و جوانان، لغو فوری احکام اعدام بیست نفر در تهران
۳- آزادی همه معلمین و دانشجویان دستگیر شده
۴- آزادی دستگیر شدگان اعتراضات اخیر به سهمیه بندی بنزین
۵- آزادی منصوراسانلو و محمود صالحی و تبرئه شیت امانی و صدیق کریمی و ۱۱ نفر دیگر از کارگران اول مه سنندج

مینا احدی سخنگوی کمپین جهانی علیه جنایات جمهوری اسلامی

۱۳ ژوئیه ۲۰۰۷
minaahadi@aol.com

0049 177 5692413

به سازمانهای کارگری در سراسر جهان برای آزادی فوری و بدون قید و شرط محمود صالحی نیاز به اقدامی اضطراری است

تسامی زندانیان سیاسی و با خواست منع هر گونه تعقیب و تهدید فعالین کارگری در جریان است.

با توجه به همه اینها ضروری است که کمپینی اعتراضی برای آزادی محمود صالحی و تمامی زندانیان سیاسی در ایران در دستور گذاشته شود. بویژه محمود صالحی وضعیت جسمی اش وخیم است و باید اقدامی اضطراری برای آزادی او صورت گیرد. کمیته همبستگی بین المللی کارگری در ادامه فعالیت تا کنونی خود تشدید اعتراض برای آزادی محمود صالحی و پیشبرد قدرتمند کمپین برای آزادی محمود صالحی را در دستور کار خود دارد و از تمامی سازمانها و اتحادیه های کارگری در سراسر جهان تقاضا دارد که با تمام قوا به این کمپین کمک رسانند.

تا کنون سازمانهای کارگری

جسمانی این فعال کارگری است. طبق گزارشی روز ۱۷ ژوئن (۲۷ خرداد) محمود صالحی تحت کنترل نیروی اطلاعاتی رژیم به مدت دو ساعت به بیمارستان توحید در شهر سنندج انتقال داده شد و آزمایش های انجام گرفته حاکیست که وضعیت وخیم کلیوی وی بر قلب او نیز تاثیر منفی گذاشته و دچار ناراحتی شدید است

محمود صالحی بار قبل نیز در سال ۸۳ به دلیل برگزاری روز جهانی کارگر در شهر سقز، بازداشت و به یک سال حبس تعزیری و دو سال حبس تعلیقی محکوم شد.

محمود صالحی به جرم دفاع از حقوق کارگران و برپایی اول مه در زندان است. جمهوری اسلامی تلاش دارد با زندان کردن فعالین کارگری جنبش اعتراضی کارگری در ایران را عقب براند و هم اکنون اعتراضی برای آزادی محمود صالحی و

همچنانکه اطلاع دارید محمود صالحی یکی از فعالین کارگری در ایران در تاریخ ۹ آپریل ۲۰۰۷ (۲۰ فروردین ۸۶) یعنی قبل از اول مه در شهر سقز دستگیر شد و از آن تاریخ تا کنون هنوز در زندان است. دادگاه تجدید نظر استان محمود صالحی را به یک سال زندان قطعی و سه سال حبس تعلیقی محکوم کرده است و او هم اکنون در زندان سنندج به سر میبرد. روز سه شنبه ۱۹ ژوئن (۲۹ خرداد) محمد شریف، وکیل مدافع محمود صالحی اعلام کرد که به اوجازه ملاقات با موکلش را نداده اند. محمود صالحی در سال های گذشته و در زندان، یکی از کلیه های خود را به صورت کامل از دست داد و کلیه دیگرش تنها بین پنج تا ۱۰ درصد کارایی دارد. گزارش های رسیده و نیز اظهارات نجیبه صالحی، همسر محمود صالحی، حاکی از شرایط بسیار بد

از صفحه ۱

کمپین بین المللی اعتراض به جنایات جمهوری اسلامی!

حقوق انسان، از همه نهادها و شخصیتها و از همه مردم آزادیخواه دعوت میکنیم به این کمپین جهانی بپیوندند.

اگر لویی آلبر مسئول شورای حقوق بشر سازمان ملل، به همراه رئیس دوره ای اتحادیه اروپا، ایران را بدلیل سنگسار جعفر کیانی محکوم میکنند، این صرفا بدلیل اعتراضات جهانی آزادیخواهان است. امروز به این دو نهاد یعنی اتحادیه اروپا و سازمان ملل اعلام میکنیم که این کافی نیست.

باید رسماً و علناً خواهان لغو قانون سنگسار شوید!

اگر پارلمانها و نمایندگان دولت در نروژ و اتریش و سوئد و سوئد و ایتالیا و .. خواهان لغو حکم اعدام کبرا رحمانپور و یا نوجوانان محکوم به اعدام میشوند، باید به آنها بگوییم این کافی نیست، باید خواهان لغو احکام اعدام بر علیه همه محکومین به اعدام شد.

دبیر کل فدراسیون جهانی کارگران حمل و نقل، در گفتگویی رادیویی گفته است که اگر منصور

۱۳ کارگر را تهدید میکند. تعداد زیادی از معلمین از شغل خود تعلیق شده و در انتظار احکام ظالمانه دیگری هستند.

دهها نفر از کارگران شرکت واحد از کار اخراج و یا در انتظار محاکمه هستند

این لیست طولانی است!
در مقابل این رژیم وحشت و جنایت، تنها یک راه موثر وجود دارد. اعتراض همگانی و دسته جمعی، اعتراض در ایران و در سراسر جهان!

تا همین امروز اعتراضات گسترده و بین المللی توانسته جان تعداد زیادی را نجات دهد و رژیم را به عقب نشینی های واضحی وادار کند. حکومت اسلامی در موقعیت شکننده و وضعی است و این اقدامات را از سر استیصال و وحشت علیه مردم متنفر از خود انجام میدهد.

برای مقابله با موج جدید جنایات حکومت در ایران باید به یک اقدام مشترک بین المللی دست زد. ما از همه نیروهای مترقی و مدافع

جنایات بیشتری دست میزند! قرار است تا چند روز دیگر بیست نفر از معترضین به جیره بندی بنزین را برای ایجاد وحشت، در تهران اعدام کنند!
خطر سنگسار مکرمه ابراهیمی در تاستان، جدی است و هر لحظه ممکن است او و چندین محکوم به سنگسار در زندانهای ایران سنگسار شوند!

خطر اعدام شهلا جاهد، با تائید مجدد حکم اعدام او، بسیار جدی است!

جوانان محکوم به اعدام و از جمله مصلح زمانی در زندان سنندج را خطر اجرای حکم اعدام تهدید میکند.

منصور اسانلو و محمود صالحی بدلیل شرکت در اعتراضات کارگری و یا مراسم اول مه در زندان هستند.

شیت امانی و صدیق کریمی از رهبران کارگری و ۱۱ کارگر دیگر در سنندج که "جرمشان" شرکت در مراسم اول مه است، را محاکمه میکنند. خطر زندان و شکنجه این

جمهوری اسلامی منصور اسانلو را ربود!

تبرئه خود نموده اند.

اما انگشت اتهام بدست سوی رژیم می‌رود که در برابر تعرضات گسترده مردم، به شیوه‌های کثیف اسلامی برای ایجاد رعب و وحشت روی آورده است. هم اکنون صدها تن از فعالین اعتراضات توده‌ای معلمان، دانشجویان، کارگران و اعتراضات اخیر به جیره‌بندی بنزین یا در زندان هستند و یا با پرداخت وثیقه‌های هنگفتی موقتا آزاد شده و بنا به اخبار رسیده، چند مرد مسلح عصر روز سه شنبه ۱۹ تیر برابر با ۱۰ ژوئیه ۲۰۰۷، منصور اسانلو، رئیس هیئت مدیره سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه را در حوالی منزلش، پس از ضرب و شتم، ربوده و تاکنون خبری از سرنوشت وی به دست نیامده است. مقامات جمهوری اسلامی از این ماجرا اظهار بی‌اطلاعی کرده و سعی در

منتظر دادگاهی شدن هستند. درست همان روزی که منصور اسانلو را ربودند، ۱۱ تن از فعالین اول ماه مه سندانج را محاکمه کردند. یک روز قبل از آن، در وحشت از ۱۸ تیر رژیم اسلامی دستکم ۱۶ نفر را دستگیر و روانه زندان کرد. لقمان مهری، یکی از کارگران شرکت کننده در اول ماه مه ۱۳۸۳ سقز را نیز در همین ۱۸ تیر ۸۶ به ۵ سال زندان محکوم کرد. فعالین دانشگاه مازندران و پلی تکنیک هنوز در زندان و بلاتکلیف‌اند. محمود صالحی هنوز در زندان است و بیماری کلیوی سلامتی‌اش را تهدید می‌کند. صدها تن از دستگیر شده‌گان اعتراضات اخیر خیابانی به جیره‌بندی بنزین هنوز در زندان هستند. فعالین اعتراضات دهها هزار نفره معلمان که با قرار وثیقه موقتا آزاد شده‌اند، در انتظار

دادگاهی شدن هستند. دهها تن از فعالین سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه به دلیل شرکت در اعتصاب سال گذشته کارگران واحد، از کار خود اخراج شدند. بساط سنگسار و اعدام براه افتاده است. زنان را به جرم بدحجابی در ملاء عام مورد ضرب و شتم قرار می‌دهند... ایجاد این جو قرار است جامعه را به عقب براند! اما در واقع نشان می‌دهد که چگونه جمهوری اسلامی از همه سو در منگنه اعتراض مردم قرار دارد. آن دورانی که رژیم با افتخار خیر دستگیری و اعدام مخالفین را در رسانه‌ها منتشر میکرد، سالهاست که به سر آمده است. مردمی که حکم به رفتن جمهوری اسلامی داده اند و در عرصه‌های مختلف برای تغییر اوضاع بی‌خاسته‌اند را نمیتوان با این روش‌ها مرعوب کرد.

مردم، کارگران!

برای آزادی زندانیان سیاسی،

حزب کمونیست کارگری ایران

۲۰ تیر ۱۳۸۶ - ۱۱ ژوئیه ۲۰۰۷

پارلمان اروپا به زندانی کردن اسانلو و محمود صالحی اعتراض کرد

منصور اسانلو

محمود صالحی

جهان را به اعتراض به علیه جمهوری اسلامی فرامی‌خواند.

حزب کمونیست کارگری ایران
۱۶ ژوئیه ۲۰۰۷، ۲۵ تیر ۱۳۸۶

*** **

ضمیمه:

نامه اعتراضی خانم آنجلیکا بر (Angelika Beer)، رئیس هیئت پارلمان اروپا برای رابطه با ایران

به سفیر ایران در باره دستگیری غیرقانونی آقایان منصور اسانلو و محمود صالحی

به: رضا زیب، سرکنسول و مسئول روابط سفارت جمهوری اسلامی ایران در بروکسل با پارلمان اروپا

آقای زیب عزیز،

ما از دستگیری آقای منصور اسانلو، رئیس سندیکای کارگران

رابطه با ایران در بخشی از نامه‌اش آورده است: "جمهوری اسلامی ایران یک عضو سازمان جهانی کار است و بنابراین به پیروی از اصول آن، متعهد و ملازم به رعایت و احترام به اصول اولیه، از جمله اصل آزادی تشکل و سندیکا میباشد. وزیر کار بارها به سندیکای بین‌المللی حمل و نقل آمبرلا، که دفتر مرکزی آن در بروکسل قرار دارد، اطمینان داده است که پایبند رعایت حقوق کارگران و حاضر به گفتگو با جنبش بین‌المللی سندیکاها است."

حزب کمونیست کارگری زندانی کردن محمود صالحی، منصور اسانلو و تمامی دیگر زندانیان سیاسی را محکوم میکند و خواهان آزادی فوری و بدون قید شرط آنهاست. حزب همچنین خواهان لغو فوری تعقیب، پیگیری و اذیت و آزار فعالین سیاسی است و همه کارگران، زنان و مردم شرافتمند در سراسر

رئیس هیئت پارلمان اروپا ویژه رابطه با ایران، خانم آنجلیکا بر، در نامه‌ای به رضا زیب، سرکنسول و مسئول روابط سفارت جمهوری اسلامی ایران در بروکسل با پارلمان اروپا، به دستگیری منصور اسانلو و محمود صالحی اعتراض کرد. خانم بر در این نامه نگرانی خود را از وضعیت منصور اسانلو و محمود صالحی که به مداوای فوری احتیاج دارد، ابراز نگرانی کرده و خواهان آزادی آنان و پیگیری عوامل دستگیری آنها شده است. وی همچنین به جمهوری اسلامی یادآوری کرده است که به نظر پارلمان اروپا منصور اسانلو و محمود صالحی زندانیان سیاسی هستند. رئیس هیئت پارلمان اروپا برای

عضو سازمان جهانی کار است و بنا براین به پیروی از اصول آن، متعهد و ملازم به رعایت و احترام به اصول اولیه، از جمله اصل آزادی ایجاد تشکل و سندیکا می باشد.

وزیر کار بارها به سندیکای بین المللی حمل و نقل آمبرلا، که دفتر مرکزی آن در بروکسل قرار دارد، اطمینان داده است که پای بند رعایت حقوق کارگران و حاضر به گفتگو با جنبش بین المللی سندیکا ها است.

بنابراین ما از دولت شما مصرا می خواهیم که هر گام لازم را برای آزادی آقای اوسانلو و آقای صالحی بردارند و عاملین دستگیری غیر قانونی آنان را شناسایی کند.

با تقدیم احترام
آنجلیکا بر

رئیس نمایندگی ایران
کپی به:

تمام اعضای نمایندگی ایران و
آقای پونزنگه، رئیس پارلمان اروپا
۱۲ ژوئیه ۲۰۰۷

برگردان: انور میرستاری

شرکت واحد (سندیکای کارگران شرکت اتوبوسرانی تهران و حومه)، هموند سازمان تجارت جهانی، در ۱۰ ژوئیه نگرانیم.

بنا به شاهدین عینی، او را در حین دستگیری مورد ضرب و شتم شدیدی قرار داده اند. همین چند روز پیش آقای اسانلو از بروکسل دیدن کردند. متأسفانه باید بگوئیم که این نگرانی از پیش وجود داشت که پس از بازگشت او به ایران چه اتفاقی خواهد افتاد؟ ما معتقدیم که آقای اسانلو یک زندانی عقیدتی است و تنها بر مبنای همین بیان عقاید مسالمت آمیزش بویژه برای دفاع از حقوق سندیکایی و اتحادیه ای رانندگان اتوبوسرانی تهران دستگیر شده است. بنابراین ما خواستار آزادی فوری او هستیم.

ما همچنین نگران دستگیری محمد صالحی، فعال سندیکایی و سخنگوی سندیکا که در ۹ آوریل دوباره زندانی شده و نیاز مبرم به درمان و مداوای پزشکی دارد، می باشیم.

جمهوری اسلامی ایران یک

فعالین کارگری باید فوراً و بدون قید و شرط آزاد شوند!

در حاشیه یک تلاش صمیمانه برای نجات محمود صالحی

محمد آستگران

محمود صالحی یکی از فعالین کارگری سقز بوسیله بیدادگاههای جمهوری اسلامی، به جرم بریایی مراسم اول مه در شهر سقز به یک سال زندان قطعی و سه سال حبس تعلیقی محکوم شده است. این فعال کارگری از روز ۲۰ فروردین ۱۳۸۶ به زندان سنندج برده شد. اکنون سه ماه از مدت زندانش سپری شده است. در تمام این مدت با مشکل معالجه روبرو بوده است. مسئولین زندان و قضات جمهوری اسلامی اجازه مداوای لازم به ایشان نمیدهند. جمهوری اسلامی با این سیاست میخواهد در جامعه رعب و وحشت ایجاد کند.

اعتراض به شرایط غیر انسانی که به محمود صالحی تحمیل کرده اند وظیفه هر انسان آزادیخواهی است. جمهوری اسلامی را باید ناچار به عقب نشینی کرد. محمود صالحی را باید نجات داد. جمهوری اسلامی با نگهداشتن محمود صالحی در زندان که یک کلیه اش را قبلاً از دست داده و تنها کلیه اش هم بیست درصد کار میکند عملاً مرگ تدریجی را به این فعال کارگری تحمیل کرده است. مردم آزادیخواه و کارگران ابزاری بجز اعتراض و مبارزه برای مقابله با رژیم اسلامی و نجات جان این فعال کارگری در دست ندارند.

اما برای اعتراض به فضای سرکوب و تلاش برای آزادی فعالین جنبشهای اعتراضی نباید به سنتهای نادرست و ناکارآمد پناه برد. متأسفانه اخیراً تعدادی از کارگران طی اطلاعیه ای تحت نام کمیته دفاع از محمود صالحی اعلام کرده اند که روز چهارشنبه به مدت ۲۴ ساعت در محل کار و زندگی خودشان اعتصاب غذا میکنند. "ما اعضای کمیته دفاع از محمود صالحی و دیگر مدافعین حقوق طبقه کارگر در یکصدمین روز دستگیری این مبارز خستگی ناپذیر عرصه مبارزه طبقاتی، جهت اعتراض به این وضع اسفبار و برای آزادی ایشان و دیگر فعالین کارگری در روز چهارشنبه ۱۳۸۶/۴/۲۷ اعلام اعتصاب غذای ۲۴ ساعته در

شد که تاکتیک متحد کننده و با اعتماد به نفس را در جامعه رواج بدهد. در حالیکه اعتصاب غذا اساساً از استیصال سرچشمه میگیرد.

برای هر مبارزی که تا کنون به تاکتیک اعتصاب غذا متوصل شده است اساساً به این دلیل بوده است که دولتها شرایطی را حاکم کرده اند که امکان دیگری برای اعتراض نبوده است و اعتصاب کننده را به موقعیتی انداخته اند که خود زنی کند. در حالیکه کارگران و مردم معترض در ایران و بویژه در خارج از ایران در چنین شرایطی نیستند. امکان تظاهرات، تجمع، تحصن، اعتصاب، صادر کردن بیانیه و اعلام ادعا نامه معترضین، جمع آوری امضا و تومار و همگی اشکالی از اعتراض هستند که همین حالا عملی است.

نمونه هایی از اعتراض را همزمان و در همین شرایط ما از جانب تشکلهای کارگری و احزاب سیاسی و اتحادیه های کارگری میبینم. مثلاً علاوه بر نامه های اعتراضی و فراخوان به تظاهرات جهانی از جانب سازمانهای کارگری و اتحادیه ها و احزاب سیاسی در خارج کشور، در داخل ایران هم ما شاهد نمونه های درست و به جایی در همین راستا هستیم. نمونه اطلاعیه های کمیته پیگیری تشکلهای آزاد کارگری و شورای همکاری تشکل ها و فعالین کارگری، انجمن صنفی کارگران برق و فلزکار کرمانشاه و سندیکای شرکت واحد و از این نوع هستند، که در پایین این نوشته تعدادی از آنها را میبینید.

اما علاوه بر این اقدامات در ایران امکان تحصن در یک مکان معین، جمع آوری تومار اعتراضی، اعتصاب در محل کار، صدور بیانیه با امضاهای بیشتر و دسته جمعی و ... هم نمونه های دیگری هستند که عملی است و کارگران و مردم را به قدرت خود متکی میکند.

قطعاً میدانم که دوستان فراخوان دهند اعتصاب غذا از این موارد انجام گرفته مطلع هستند و آنها را مفید میدانند. اما گویا این اقدامات را کافی ندانسته و از نظر

خودشان خواسته اند که توجه بیشتری را در جامعه جلب کنند. ولی متأسفانه با تاکتیک اعتصاب غذا دامنه این اعتراض را محدود و سنت نادرستی را پی گرفته اند. توصیه صمیمانه من این است که برای حرکتی متحدانه این تاکتیک را نقد کنند و همگام و هماهنگ با دیگر تشکلهای کارگری در ایران و در خارج ایران به کارزاری بپیوندند که امکان دخالت و تاثیرگذاری این اعتراض را محدود نکند.

با قاطعیت میتوان گفت که تنها تاثیر و نقطه قدرت این حرکت در جمع آوری توماری است که راه افتاده است. متأسفانه اضافه کردن اعتصاب غذا به این اقدام دامنه امضاها را هم محدود کرده است. بنابراین باید روشن باشد که تاکتیک اعتصاب غذا بجای اتحاد، پراکندگی و چند دستگی را به دنبال دارد. در حالیکه ما در شرایطی قرار داریم که به بیشترین اتحاد و همبستگی نیاز داریم و این با تاکتیک درست و مسئولانه عملی و ممکن است.

در پایان من ضمن حمایت از اقدام اعتراضی این دوستان نه تنها از تاکتیک اعتصاب غذا حمایت نمیکم بلکه بشدت مخالف آن هستم و صمیمانه توصیه میکنم آنرا نقد و کنار بگذارند. اعتصاب غذا در چهار چوب سنتهای کارگری نمیگنجد. این سنت در جنبش کارگری جایی ندارد.

۱۶ ژوئیه ۲۰۰۷

به تشکلهای سازمانها و احزاب کارگری و مدافع حقوق بشر در سراسر جهان

ما کارگران در ایران همواره به خاطر پی گیری مطالباتمان تحت پیگرد و انواع فشارها و اذیت و آزارها از سوی ارگانهای امنیتی هستیم. در جواب هر خواسته ای کتک و بازداشت نصیبمان می شود. اما همچنان بر رسیدن به حقوق طبقاتی خود مصر و مصمم هستیم. بخشی از این اراده و اعتماد به نفس را مدیون حمایتهای

شما می دانیم و به ابراز احساس هم سرنوشتیمان با کارگران ایران ارج و احترام می گذاریم. بی گمان بدون ادامه پشتیبانیهای شما ما قادر نخواهیم بود پیشتر برویم، پس انتظار شدت و گسترش بخشیدن به حمایتهایتان از مبارزات خود را داریم.

به اطلاع می رسانیم در پی بازداشت ۱۳ نفر از کارگران شهر سنندج در جریان برگزاری مراسم اول ماه مه ۲۰۰۷ روز سه شنبه ۱۹/۴/۸۶، ۱۰ نفر از آنها به نامهای ۱- خالد سواری ۲- طیب ملائی ۳- طیب چتانی ۴- فارس گویلیان ۵- حبیب اله کلکانی ۶- صدیق صبحانی ۷- صدیق امجدی ۸- محی الدین رجبی ۹- بداله مرادی ۱۰- اقبال لطیفی از سوی دادگاه شعبه ۱۰۳ جزائی سنندج به دادگاه احضار و به جرم شرکت در مراسم روز جهانی کارگر محاکمه شدند و همچنین دو نفر دیگر به نامهای شیث امانی رئیس هیئت مدیره اتحادیه سراسری کارگران اخراجی و بیکار و صدیق کریمی از اعضا، همین اتحادیه از سوی دادگاه شعبه ۱ انقلاب سنندج برای محاکمه در روز شنبه ۲۲/۴/۸۶ احضار شده اند.

ما ضمن مسلم دانستن حق برگزاری مراسم روز جهانی کارگر برای کارگران در هر جا و به هر نحو که خود بخواهند محاکمه این کارگران را به شدت محکوم کرده، خواهان رفع هر گونه اتهامی به آنان می باشیم و از همه تشکلهای سازمانها و احزاب کارگری و مدافع حقوق انسان می خواهیم این اقدام ضد کارگری را محکوم کنند.

انجمن صنفی کارگران برق و فلزکار کرمانشاه

۲۰/۴/۱۳۸۶

بیانیه ی کمیته پیگیری ایجاد تشکلهای آزاد کارگری

محکومیت موج جدید سرکوب کمیته پیگیری ایجاد تشکلهای آزاد کارگری گسارگران، مردم آزادیخواه بدنبال گسترش تعرض علیه آزادی ها و حقوق بدیهی انسانها طی صفحه ۷

در حاشیه یک تلاش صمیمانه . . .

از صفحه ۶

ماههای اخیر، از جمله سهمیه بندی بنزین، توقیف مطبوعات، دستگیری اسالورئیس هیئت مدیره سندیکای کارگران شرکت واحد و همچنین دستگیری ۱۵ نفر از دانشجویان در ۱۸ تیر عرصه زندگی را بر مردم هر روز تنگتر می کند.

منصور اسالو را روز سه شنبه شب در حضور مردم از اتوبوس پیاده کرده مورد توهین و ضرب و شتم قرار داده با خود می برند. ضمن اینکه نهادها و سازمانهای امنیتی مسئول جان ایشان هستند، ما خواهان آزادی فوری منصور اسالو، دانشجویان و همه زندانیان سیاسی هستیم.

۱۳۸۶/۴/۲۰

کمیته پیگیری ایجاد تشکلهای آزاد کارگری

کارگران! باید محمود صالحی را از مرگ نجات داد

کمیته پیگیری ایجاد تشکل های آزاد کارگری
کارگران! باید محمود صالحی را از مرگ نجات داد

محمود صالحی که تنها به جرم دفاع از حقوق کارگران و برپایی مراسم اول ماه مه در زندان است اکنون در شرایط مرگباری به سر می برد. هر آن خطر مرگ، محمود صالحی را تهدید می کند و مسئولیتش به عهده کسانی است که اعلام نموده اند "

آنقدر ننگش می داریم تا بمیرد !!! نگاه کنید، جان انسان در اسارت برای سرمایه داری چقدر اهمیت دارد!؟

کارگران تنها خواستار یک زندگی

انسانی هستند و تاکنون پاسخی جز اخراج، سرکوب و بازداشت نگرفته اند.

کارگران، انسان های آزاد، سازمان های کارگری در سراسر جهان بیاید برای آزادی فوری و بدون قید و شرط محمود صالحی بکوشیم و تا آزادی وی از پا ننشینیم.

۱۳۸۶/۴/۲۰

کمیته پیگیری ایجاد تشکلهای آزاد کارگری

موج جدید سرکوب را در هم شکنیم!!!

کارگران و مردم آزادیخواه:

روز سه شنبه ۱۹ تیر ماه، منصور اسالو رئیس هیئت مدیره ی سندیکای شرکت واحد به همراه دو تن از اعضای سندیکا، در نزدیکی منزل مسکونی اش مورد ضرب و شتم شدید قرار گرفته و توسط نیرو های لباس شخصی وزارت اطلاعات

بروده شد. در پی مراجعه ی خانواده ی او به مقامات امنیتی و اطلاعاتی، آنها از وضعیت او اظهار بی اطلاعی کردند. پس از دو روز از ناپدید شدن وی بالاخره مسؤلیت دستگیری منصور اسالو توسط نیرو های انتظامی پذیرفته شد. این واقعه در حالی اتفاق افتاد که روز قبل از آن ۱۶ نفر از فعالان دانشجویی به دلیل شرکت در تحصن سالروز ۱۸ تیر دستگیر شده و به زندان اوین منتقل شدند. روز دوشنبه، در سالروز فاجعه ی ۱۸ تیر، این دانشجویان در مقابل دانشگاه امیرکبیر (واقع در خیابان ولی عصر تهران) تحصن کرده و با در دست داشتن پلاکاردهایی خواستار آزادی دانشجویانی که دو ماه قبل دستگیر شده بودند، شدند. در پی این اقدام جمعی از فعالان دانشجویی طی اطلاعیه هایی، آزادی دانشجویان دستگیر شده را محور قرار داده و متذکر شدند تا عملی شدن این خواست و جلوگیری از اقداماتی این چنینی از پای

نخواهند نشست..

ما ضمن محکوم کردن این اقدامات سرکوب گرانه، خواهان آزادی بی قید و شرط بازداشت شدگان هستیم و هشدار می دهیم دستگیری های اخیر حاکی از شروع موجی از سرکوب گسترده ای است، که فقط با مبارزه ای متحدانه می توان آن را در هم شکست.

شورای همکاری تشکل ها و فعالین کارگری
۲۲/۴/۱۳۸۶

کمیته هماهنگی برای ایجاد تشکل کارگری
اتحاد کمیته های کارگری
انجمن فرهنگی، حمایتی کارگران

جمعی از فعالان کارگری
گروهی از دانشجویان آزادیخواه و برابری طلب دانشگاه های ایران

shorayehamkari@yahoo.com

به سازمانها و اتحادیه های کارگری جهان

از صفحه ۲

طبق همین گزارشها روز ۱۸ تیر (۹ ژوئیه) دستگیرهای وسیعی در شهر تهران صورت گرفته است. از جمله تعدادی از جوانان موتور سوار را رژیم دستگیر کرده است که خانواده های آنان بلافاصله در مقابل کلاتری ۱۷۴ که محل بازداشت آنان بود تجمع کردند.

- تعدادی از دانشجویان دانشگاه پلی تکنیک تهران در هفته های اخیر زندانی شده اند

- تعدادی از فعالین مدافع حقوق زن به دادگاه احضار شده اند.

اینها فقط بخشی از دستگیری ها و تهاجمات حکومت اسلامی در ماههای اخیر به مردم است.

از نظر ما این تهاجمات باید هرچه سریعتر و وسیعتر پاسخ بگیرد. تنها با مقابله قاطع با این حکومت و اعتراضات گسترده بین المللی است که میتوان مانع ادامه این تعرضات شد و دستگیر شدگان را از چنگال شکنجه گران حکومت خلاص کرد. ما از همه سازمانهای آزادیخواه در

کمیته همبستگی بین المللی کارگری
حزب کمونیست کارگری ایران
۱۹ تیر (۱۰ ژوئیه)

کانال جدید
بزودی شروع به کار خواهد کرد

به اطلاع میرسانیم که کانال جدید بزودی برنامه های ۲۴ ساعته خود را بر روی ماهواره هات برد ۸ شروع خواهد کرد. مشخصات فنی کانال جدید به این شرح است:

ماهواره هات برد ۸
فرکانس ۱۲۳۰۳ مگاهرتز
سیمبل ریت ۲۷۵۰۰
اف ای سی ۳/۴
پلاریزاسیون عمودی (Vertical)

این آگهی را به اطلاع دوستان و آشنایان خود برسانید.
آگهی را در سطح شهر، در کارخانه و دانشگاه و مدرسه و هر جا میتوانید وسیعا پخش کنید.

مدیریت کانال جدید
۱۰ ژوئیه ۲۰۰۷، ۱۹ تیرماه ۱۳۸۶

کانال جدید:

آدرس سایت: <http://www.newchannel.tv>
آدرس تماس: kanaljadid@yahoo.com

برای خرید برنامه و یا پخش آگهی میتوانید با شماره زیر تماس بگیرید:
۰۰۴۴۷۹۴۶۷۵۲۵۳۴

تجمع مردم سنندج در اعتراض به حکم اعدام مصلح زمانی

سه شنبه ۲۶ تیرماه ۱۳۸۶

اطلاعیه شماره ۲

به گزارش کمیته نجات جان مصلح زمانی از سنندج، هم اکنون صدها نفر همراه خانواده مصلح در جلو ساختمان دادگستری سنندج تجمع کرده اند. تجمع کنندگان پلاکاردهایی همراه خود حمل می کنند که روی آن نوشته شده است مصلح زمانی را اعدام نکنید ما تجمع کننده گان خواستار لغو حکم اعدام هستیم ما تجمع کننده گان خواستار لغو حکم اعدام نوجوان مصلح زمانی هستیم مصلح زمانی جرمی جز دوست داشتن ندارد طبق همین گزارش نیروها انتظامی و امنیتی به تجمع کننده گان فشار آورده اند که متفرق شوید. اعتراض هم اکنون ادامه دارد گزارشهای تکمیلی و تصویری به مراتب به اطلاع عموم میرسد انجمن دفاع از زندانیان سیاسی و حقوق بشر ایران

سه شنبه ۲۶ تیرماه ۱۳۸۶
۱۷/۷/۲۰۰۷

ویراساس حکم شعبه ۲۷ تجدید نظر دیوان عالی کشور به استناد ماده ۱۰۵ مجازات اسلامی به اعدام محکوم شده است. سخنگویان کمیته نجات از همه نهادها مدنی سازمانها و شخصیتهای مدافع حقوق بشر احزاب و رسانه های جمعی برای نجات جان مصلح زمانی تقاضای حمایت کرده اند. پدر و مادر مصلح زمانی در مقابل دادگاه با گریه وزاری مردم جهان را به حمایت برای نجات فرزندشان فریاد می کردند. گزارش تصویری همراه این اطلاعیه ارسال جهت اطلاع عموم ارسال می شود.

انجمن دفاع از زندانیان سیاسی و حقوق بشر مخالفت خود را با اعدام اعلام می کند. خواستار لغو اعدام مصلح زمانی می باشد و از همه مدافعین حقوق بشر، سازمان ملل، عفو بین الملل، احزاب و جریانات سیاسی و خبری درخواست حمایت از کمپین نجات جان مصلح زمانی را می کند.

انجمن دفاع از زندانیان سیاسی و حقوق بشر ایران

نجات جان مصلح زمانی از اعدام تجمع کردند. به فراخوان "کمیته تلاش برای نجات جان مصلح زمانی از اعدام" که در سنندج تشکیل شده است تعدادی از فعالین نهادهای مدنی، خانواده و صدها نفر از مردم شهر و روستاهای تابعه سنندج امروز علیه اعدام راهپیمایی کردند. تجمع کنندگان که پلاکاردهایی علیه اعدام و درخواست لغو اعدام مصلح زمانی نوجوان ۱۷ ساله را به خود حمل می کردند در مقابل ساختمان دادگستری سنندج گرد هم آمدند و نمایندگان کمیته نجات با مقامات قضایی در دفاع از مصلح زمانی مذاکره کردند.

نیروهای امنیتی و انتظامی اعضای کمیته نجات و شرکت کنندگان در تجمع را چندین بار تهدید به دستگیری کردند و خواستار متفرق شدن آنها شدند. فشار و تهدید تا این لحظه از تهیه خبر برتجمع کنندگان ادامه دارد کمیته نجات خواستار لغو اعدام مصلح زمانی نوجوان هفده ساله است که به جرم بیرون رفتن با دوست دخترش از شهر تا هم اکنون چهار سال حبس را تحمل کرده است

مردم سنندج علیه اعدام تجمع کردند

طبق خبررسیده روز سه شنبه ۲۶ تیر ۱۳۸۶ مردم سنندج علیه حکم اعدام مصلح زمانی در مقابل دادگستری این شهر تجمع کردند. صدها نفر از مردم آزادخواه سنندج همراه خانواده مصلح زمانی خواهان لغو مجازات اعدام و حکم اعدام مصلح زمانی شدند.

در این تجمع اعتراضی، مردم پلاکاردهایی در دست داشتند که در آنها علیه اعدام و برای نجات جان محکومین به اعدام و بویژه برای نجات جان مصلح زمانی، شعار نوشته بودند:

مصلح زمانی را اعدام نکنید
ما تجمع کننده گان خواستار لغو حکم اعدام هستیم
ما تجمع کننده گان خواستار لغو حکم اعدام نوجوان مصلح زمانی هستیم

کمیته کردستان
حزب کمونیست کارگری ایران
۲۶ تیر ۱۳۸۶ - ۱۷ ژوئیه ۲۰۰۷

دو اطلاعیه زیر گزارشی از این تجمع را بیان میکند

مردم در سنندج علیه اعدام راهپیمایی کردند.

به گزارش فعالین انجمن دفاع از زندانیان سیاسی و حقوق بشر از سنندج درتجمع امروز سه شنبه صدها نفر از مردم شهر سنندج و روستاهای تابع در جلو ساختمان اصلی دادگستری سنندج برای

نیروهای امنیتی و مزدوران حکومت سعی داشتند با اعمال فشار و ایجاد فضای رعب و وحشت این تجمع را بهم بزنند، اما با مقاومت تجمع کنندگان روبرو شدند.

اعدام وحشیانه و غیر انسانی است و بویژه اعدام کودکان و نوجوانان وحشتناکتر است و در ایران تحت حاکمیت جمهوری اسلامی تا کنون دهها نفر کودک و نوجوان اعدام شده اند.

به این جنایات باید وسیعاً اعتراض کرد. ابتکار برگزاری میتینگ اعتراضی یک اقدام بسیار مهم در ایران است که باید به عنوان

تجمع در سنندج در اعتراض به حکم اعدام مصلح زمانی

اعدام باید محکوم شود.
مصلح نباید اعدام شود.
جرم مصلح عشق ورزیدن به یک انسان است
اعدام نوجوانان را متوقف کنید

اینها و دهها شعار دیگر در محکومیت قتل عمد دولتی، شعارهای محوری مقابله با اعدام و یا قتل عمد در ایران است. جنبش علیه اعدام در ایران یک جنبش قوی و توده ای است. مردم از

او را اعدام کند. در اعتراض به این حکم وحشیانه خانواده مصلح و صدها نفر از مردم در مقابل دادگستری شهر سنندج تجمع کردند.

این یک واقعه مهم در اعتراض به اعدام و اعدام نوجوانان در ایران است. مردم معترض در مقابل دادگستری در حالیکه شاهد گریه و ابراز نگرانی عمیق مادر و پدر مصلح بودند، شعارهایی را با خود حمل میکردند، که در آنها نوشته شده بود.

مصلح زمانی

کمیته بین المللی علیه اعدام به مردم معترض در سنندج درود میفرستد و از همگان دعوت میکند به این شیوه اعتراض دست بزنند.

مصلح فقط ۱۷ سال دارد. جمهوری جنایت اسلامی میخواهد

در مقابل دادگستری تجمع کردند، درود می فرستیم. باید کاری کرد با مجموعه اعتراضات بین المللی و این نوع تجمعات جان عزیزان خودمان را نجات دهیم. به این جنبش گسترده بپیوندید.

کمک کنید بهر طریق ممکن جان مصلح زمانی را نجات دهیم!

کمیته بین المللی علیه اعدام
۱۷ ژوئیه ۲۰۰۷

www.adpi.net
manochermasori@yahoo.com
004670491749

جنایات جمهوری اسلامی و از برپا کردن جوخه های اعدام در مراکز و محلات جانشان به لب رسیده است. جنبش جهانی علیه اعدام و در اعتراض به جنایات جمهوری اسلامی یک جنبش قوی است. اسامی زندانیان و سرگذشت آنها امروز در ایران دهن به دهن نقل میشود.

روزنامه ها در مورد اعدامها و احکام اعدام می نویسند و حساسیت به این امر در ایران بسیار بالا است. ما به مردم معترضی که خانواده مصلح را تنها نگذاشته و برای نجات جان عزیز آنها مصلح زمانی

واقعا "دوستان مردم کیانند"

یاشار سهندی

هر چه می‌خواهیم به درد خودمان بمریم و کار به کار این و آن نداشته باشیم که چه گفتند و چه می‌گویند، نمی‌گذارند! نمونه آخرینش جناب آقای مظفر محمدی است. ایشان معتقدند ما کارگران

"توهم زدیم." (این اصطلاح "توهم زدیم" اصطلاحی که جوانان امروزی بکار می‌برند و که به کسی می‌گویند که در عالم مصرف قرصهای روان گردان دچار اوهام شده است.)

"نمی‌توان حول آرزو و توهم تشکل و اتحاد درست کرد" این را مظفر محمدی می‌گوید؛ این را که هم خودمان هم میدانستیم احتیاج به یاد آوری نبود اما وقتی که همکاران ما دست به کاری زدند و دارند تلاش می‌کنند که جلو اخراج کارگران را بگیرند و کارگر اخراجی بداند یک جای است که میشود دنبال کمک گشت و ویلان و سرگردان تن به کار با شرایط بدتری نداد این توهم نام ندارد.

یکباری یکی از کارفرماهای بسیار محترم اینجانب ما را اخراج فرمودند یکی و دو ماهی بیکار گشتیم تا کار مجددی پیدا کردیم. کلا شغلم را تغییر دادم کارفرمای قدیم را روزی دوباره زیارت کردیم و چون دانست که شرایط کارم تغییر کرده فرمود: "علو شود سبب خیر اگر خدا خواهد!" حالا جناب محمدی می‌گویند کارگر اخراجی رفت شد راننده تاکسی دیگر کارگر اخراجی نیست!؟ حالا کی توهم زده ما یا ایشان؟ حالا اگر رفت از تنگ دستی شد دزد یا دستفروشی کرد، یا یک چند کیلو موز دستش گرفت و سر ایستگاههای بین راهی ایستاد تا اتوبوسی ترمز بزند و ایشان بپرد داخل آن تا شاید موزی بفروشد و یا دست گدای دراز کرد و گفت: "من بیکار شدم و نان امشب فرزندمان را ندارم" به اینها چه میتوان لقب داد؟ به راستی دیگر اینها اخراجی نیستند یک مشت آدم ویلان هستند که به روزش دو دستی کلاهشان را چسبیدند حالا هم باید بکشند. در این میان اگر کسی زد و خودش را حلق آویز کرد همه اش تقصیر سهل انگاری همکارانش است. یادش بخیر منصور حکمت، این

روزها پنجمین سالروز درگذشت اوست. نیست که ببیند که از او چه موجود بی خاصیت و ضد کارگری ساخته اند. من شخصا یک جا یادم نمی آید که منصور حکمت یا مارکس یا لنین با طبقه کارگر اینگونه توهین آمیز برخورد کنند. در جریان واقعه مهمی چون کمون پاریس که طبقه کارگر قدرت را بدست گرفت و شکست خورد و در تحلیل این واقعه شما می‌خوانید از مارکس که کارگران پاریس اشتباه کردند که مثلا اجازه دادند تا اهالی ورسای خودشان را آماده حمله کنند. اما شما یکبار هم نخواندید که او گفته باشد تقصیر کارگران مثلا لندن و برلین بود که دو دستی کلاهشان را چسبیدند و به کمک همه طبقه‌هایشان نرفتند. شما کجا از مارکس یا لنین که معتقد به انترناسیونال کارگری بودند و عملا ایجاد کردند و فعال آن بودند یکبار فقط یکبار گفته باشند اگر مبارزه بر سر فلان موضوع به سرانجام نرسید از این بود که **"همکارانشان سهل انگاری بخرج داده و دست به کلاه خود گرفته‌اند."** در کجا یک خط در نوشته‌های منصور حکمت شما می‌خوانید: "اگر مثلا انقلاب ایران شکست خورد در روزش در ۳۰ خرداد ۶۰ کارگران ذوب آهن یا نفت دست از کار نکشیدند اگر می‌کشیدند حالا دنیا یک جور دیگر می‌بود ما با یک مشت آدم محافظه کار روبرو بودیم که دو دستی کلاه خودشان را چسبیدند. خجالت نکشیدند و کنار ایستادند تا ببینند چه گونه بقیه سرکوب میشوند."

منصور حکمت در مبارزه‌اش با چه پوپولیست یکی از عرصه‌های مهمی که به آن پرداخت بازسازی هویت اجتماعی طبقه کارگر بود. "کارگر مظلوم و با دستان یبسته" آن تصویر حقیقی نبود که چه پوپولیست از این طبقه ارایه میداد؛ این یک تصویر بود از یک عده آدم مظلوم که مشود به حالشان ترحم کرد. منصور حکمت با همین مبارزه کرد و طبقه کارگر به عنوان یک طبقه مطرح شد که یک پای قدرت است. اما حالا با نام او چه میکنند؟ به عنوان اینکه، ما

کارگرپناه نیستیم و به صراحت انتقاد می‌کنیم، اگر کارگر اخراج میشود اگر اعتصاب شکست می‌خورد اگر دستمزدها پرداخت نمی‌گردد و ... نه بخاطر این است که با یک دولتی سرکار داریم و داشتیم که کوچکترین خواسته را با زندان دست کم جواب داده، این تقصیر من کارگر است که "سهل انگاری کردم و به وقتش کلاهم را دو دستی چسبیدیم"

منصور حکمت با "مستضعف پناهی" چه مبارزه کرد و نشان داد طبقه کارگر یک موجود زنده است و با قدرت؛ آنترناتیو این جامعه را دارد و قدرت این طبقه میتواند کل بشریت را رها سازد. دوستان ما (دوستان ما!!!) با مستضعف پناهی "مبارزه می‌کنند منتها از جهت دیگر؟" یک طبقه است که شامل آدمهای است که خجالت سرشان نمیشود و مدام دستشان به کلاهشان که باد نبرد. تازه بعد از اینکه همکارانشان اخراج شد می‌خواهند متشکلش کنند وقتی که شاغلند زیاد به فکر این روز نیستند. وقتی اخراج شده دیگه کم یا زیاد پولش را گرفته و رفته پی کارش و شده راننده تاکسی و بیخیال این حرفهاست. راست می‌گویند دیگر، کارگر از این طرف اخراج شد از آن طرف کار برایش فراهم است دیگر مبارزه برای کارگر اخراجی معنی ندارد.

این را فقط کسانی مدعی هستند که چیزی زیادی در مورد کار و زنده‌گی کارگر نمی‌دانند. یک چیزهای شنیدند طرف رفته شده راننده تاکسی اما همان را هم کامل نشنیدند. کارگر که اخراج میشود پشت در کارخانه یا کارگاه صف نایستاند که با سلام و صلوات ببرزش سرکار و با شرایط بهتری. ناچارا اولین اقدام او شکایت به اداره کار است این پروسه شکایت دست کم دو ماهی طول میکشد (به شرطی که کارفرما در همان نوبت اول احضاریه حاضر باشد و گر نه به شش ماه میکشد) که اولین دادگاه تشکیل شود معمولا اداره کار برای سر دواندن کارگر و راحتی خودش حکم برگشت به کار میدهد. کارگر برمیگردد، کارفرما پیشنهاد میکند با شرایط پایین‌تر یا کار سختتر، کارگر تن نمیدهد؛ دوباره شکایت و این پروسه تا به حکم

نهایی برسد. دست کم شش ماه طول میکشد. با شش ماه اول شده یکسال، اینجور نیست که کارفرما بگوید: "دست شما درد نکند این هم طلبتان"، آنقدر کارگر را اذیت میکند که برخی کمی می‌آورند میکشند کنار و یا در یکی از همان روزها کارفرما را میزنند. پیش آمده حتی به قتل رسانده‌اند یا تهدید به مرگ کردند، نمونه‌اش کارگر بیمارستان القدير خیابان هنگام تهران که چند سال پیش ریس بیمارستان را گروگان گرفت چون پولش را نمیداد.

آن پولی که مظفر محمدی مینوسد "حالا کم یا زیاد می‌گیرد" به همین ساده‌گی نمیدهند. نمونه‌اش خود من در یک مورد شکایت کردم نشان به این نشان نه ماه طول کشید (تازه کارفرما من آقای کرد در همان نوبت اول دادگاه آمد) که من آخرین طلبم را از کارفرما گرفتم که نصف بیشتر آن حقوق عقب افتاده من بود. جناب مظفر محمدی نمی‌خواهد بفهمد اگر تشکیلاتی بود که من را حمایت میکرد این پروسه چنین طولانی نمیشد تازه فقط طلبم را گرفتم، کارم را از دست دادم و به همین بدبختیهای بعدش بماند. به همین راحتی می‌گویند: می‌رود میشود راننده تاکسی، راستش ایشان چنانچه ادعا میکند اگر سندی بود و این حرفها را با همین لحن به کارگران اخراجی میزد من مشکل میدانم که به راحتی از آن جلسه بیرون می آمد چون فکر میکردند که نماینده کارفرما آنجا دارد سخن می‌گوید.

همه آنچه‌ی که مظفر محمدی در نوشته "کدام تشکل کارگری" و نوشته بعدش "دوستان مردم کیانند" آورده تصادفی نیست و چیزی هم نخورده که روی مشاعیرش اثر گذاشته باشد. این نتیجه منطقی "خجالت بکشید" لیدر حزبشان است که خطاب به کارگران گفتند، این نتیجه گفته رحمان حسین زاده است در بحبوحه مبارزات پرشور کارگران واحد که "کارگران نباید دو دستی کلاهشان را چسبند." و این را هم البته مستقیما مظفر محمدی می‌گوید و سهل انگاری کارگران نام می‌گذارد. و پرده آخر هم را اجرا کرده است و یک تشکلی که به هزار زحمت در سختترین شرایط پلیسی و امنیتی شکل گرفته زاده توهمات

میداند. جناب مظفر محمدی می‌پرسند مگر نمیتوان گفت بالای چشم کارگران ابرو است؟ چرا میتوان گفت اما گفتن داریم تا گفتن. ایشان خیلی ساده (به ایشان برنخورده) در کنار سرکوبگران کارگران ایستادند و به زبان بی‌زبانی می‌فرماند: "دندان نرم هر چه میکشید تقصیر خودتان است که سهل انگاری میکنید". همه این حرفها که من اول سخنم در نوشته اولم چی گفتم و درنوشته دوم سعی دارند یک جوری بند به آب داده شده را جمع و جور کنند که اصل حرف ایشان این نیست که کارگران شاغل باید وارد این عرصه شوند و گر نه بیفایده است، اینها همه تلاشی برای لاپوشانی است. به هیچکدام از انتقادات (که رفقای دیگر به آن پرداختند و من نیز به آنها تاکید دارم) پاسخ روشن نمیدهند. یعنی پاسخی ندارند بدهند. یعنی راستش دارند، اما زمانش فرا نرسیده؛ بستگی دارد چه دست بالا پیدا کند یا راست.

این واکنشهای جریانی است که به هر گونه تحوّل از پایین ناامید است و دنبال بخشی از راست میگشت و میگردد تا با او اختلاف کند. او باید خودش را نشان دهد که چقدر ضد کارگر شده است. ظرفیت‌هایش را به منصف ظهور رساند. او سازمان مسلح میسازد چون اساسا به نیروی توده کارگران و مردم بی‌اعتماد شده بود و هست و اساسا اهدافش را دیگر این نیروها تامین نمیکند. اینها مزاحمتند؛ تشکل میسازند، مراسم میگیرند، رهبر به جامعه معرفی میکنند و رهبرشان را به ضرب نیروی خود از زندان بیرون می آورند. این تعبیر عبدل گلپریان بسیار بجاست که این "حزب گارد آزادی" است. نیروی سلحشور مسلحی که از کوه سرازیر خواهد و ایشان تضمین میکنند که این نیروی نگارده که سناریو سیاه شکل بگیرد. این نیروی سلحشور از کوه خواهد آمد و حق کارگر را از حلقوم کارفرما بیرون میکشد. برای همین دیگر تشکل کارگران معنی ندارد. برای همین باید ایرادات بنی اسرائیلی گرفت و تشکلات موجود را تحقیر کرد.

متاسفانه همه این کارها و این سخنها با نام منصور حکمت

پاسخ به یک نامه

عبدل گلپریان

صابر از سنندج.

سلام خسته نباشید من سئوالی داشتم در مورد ۱۸ تیر امسال. میدانید امسال ۱۸ تیر آنطوری که انتظار می رفت سر نگرفت یعنی میشه گفت برگزار نشد. تا جایی که خبر دارم واقعا بچه ها می خواستند در این ۱۸ تیر سنگ تمام بگذارند ولی ناموفق ماندند. به نظر شما این یک شکست نبود برای جنبش دانشجویی؟ خیلی دوست دارم نظر شما را بدانم.

عبدل گلپریان : صابر عزیز امیدوارم که حالت خوب باشد. سئوال را دریافت کردم همانطوری که در ای میل هم اشاره کردم، پاسخ به آنرا در این شماره ایسکرا آورده ام. رژیم جمهوری اسلامی در طول سال و برای تقابل با مثلا اول ماه مه، ۸ مارس، ۱۸ تیر، ۱۶ آذر و کلا مناسبتهایی که در آن مردم و جنبشهای اجتماعی می خواهند از خواست و مطالبات خود که توسط همین رژیم نیست و نابود شده دفاع کنند، از قبل برای ممنوع کردن و سرکوبی این حرکتها توسط نیروهای امنیتی، حزب الله، بسیج و لباس شخصی هایش، تدارک لازم را می

چینند. برگزاری هر کدام از این مناسبتها زنگ خطری برای این رژیم است.

حتما اطلاع دارید که از هفته ها قبل از ۱۸ تیر رژیم اسلامی تمام توان خود را بکار بست تا مانع از برگزاری سالگرد ۱۸ تیر شود. من خیلی تیتروار به اقدامات حکومت در تقابل با این روز اشاره مختصری میکنم. از بیش از یک ماه مانده به ۱۸ تیر، رژیم اسلامی با استفاده از دم و دستگاه سرکوبش و با تمام توان به مقابله با این روز پرداخت.

قبل تر از آن شاهد بازداشت و زندانی کردن دانشجویان پلی تکنیک و دیگر دانشجویان دانشگاه های دیگر بودیم، شاهد احضار و بازداشت فعالین کارگری بودیم، مجازات کثیف و ضد بشری سنگسار را به اجرا گذاشت و از ماهها قبل تعرض به حریم شخصی و خصوصی زنان و دختران را در دستور گذاشت، به همه اینها می توان دهها بی حقوقی دیگر علیه مردم جان به لب رسیده از دست این رژیم را اضافه کرد. اعمال تمام این بی حقوقی و سرکوب ها، شغل کثیف و ضد انسانی ۲۸ سال عمر ننگین این رژیم است و بدون یک روز

سرکوبی قادر به ادامه حکومتش نخواهد بود. اما باید این را در نظر داشت که شدت بخشیدن به این وحشی گری از جانب حکومت اسلامی، نه از سر قدرت بلکه نشان از ترس و وحشی است که سراپای وجود این نظام و این دم و دستگاه را فرا گرفته است.

هم اکنون فعالین عرصه های مختلف اجتماعی اعتراضات اخیر، دانشجویان، زنان "بدحجاب" و مردم معترض به سهمیه بندی بنزین، همه اینها نشان از اوج یافتن ترس و وحشت رژیم از به زیر کشیده شدنش توسط انقلاب مردم است. قبل از اول مه فعال کارگری سقز محمود صالحی که با داشتن یک کلیه ناقص در شرایط بشدت غیر انسانی در زندان نگاه داشته شده، محاکمه فعالین کارگری اول مه سنندج شیث امانی و صدیق کریمی، ربودن منصور اسانلو در هفته گذشته، همه اینها نشان از استیصال، درماندگی و وحشت رژیم از گسترش اعتراضات مردم در جامعه است که دست به سرکوب و ایجاد فضای رعب و وحشت می زند. اعتراضات اوایل تیرماه به سهمیه بندی بنزین، مقدمه ای برای یک ۱۸ تیر بود که خواب را از چشمان رژیم اسلامی ربود.

اگر ۱۸ تیر بقیول شما آنگونه که انتظار می رفت برگزار نشد اما به

واقعا "دوستان مردم کیانند"

از صفحه ۹

صورت میگیرد. از مبارزه او بر ضد پوپولیسم یک تصویر مسخره و بی نهایت توخالی به نمایش گذاشته اند. همه دستاوردهای ۳۰ ساله او را که با خون دل بدست آمده است دارند لجن مال میکنند تا شاید یک جای یک کسانی یک چشمکی به ایشان بزنند. باید جلو ایشان ایستاد و نگذاشت با نام منصور حکمت کارگران و مبارزه کارگران را تحقیر کنند و هر معامله ای خواستند با دستاوردهای مبارزاتی منصور حکمت بکنند.

۱۲/۴/۸۶

یک حرکت رو به جلو برای ساقط کردنش است. ۱۸ تیر امسال از هفته ها قبل، رژیم اسلامی را بلرزه درآورده بود.

در خاتمه این را اضافه کنم که شرط موفقیت ما در عقب راندن و نهایتا سرنگونی این رژیم، اتحاد و همبستگی بخشهای مختلف مردم اعم از، کارگران، زنان، جوانان، دانشجویان، معلمان و دیگر بخشهای مختلف جامعه که از موجودیت این رژیم، تمام زندگیشان تباہ شده است میباشد. پشتیبانی و حمایت هر بخش از جنبشهای اجتماعی از همدیگر و در مصاف با رژیم ضد بشری جمهوری اسلامی، ما را گامهای بزرگی به طرف سرنگونی این رژیم نزدیک می کند.

* * *

معنی دیگری باید گفت که همین تلاشهای مذبوحانه رژیم در سرکوبی ۱۸ تیر، نشان از اهمیت همین روز و دیگر حرکتهای اعتراضی مردم است که زمین زیر پایشان را داغ کرده است. رژیم جمهوری اسلامی با استفاده از عوامل و باندهای سرکوبش مانع از برگزاری یک ۱۸ تیر با شکوه و قدرتمند شد اما حرکت های اعتراضی دانشجویان همچنان ادامه دارد.

۱۸ تیر ۱۰ سال قبل معروف است به ۶ روزی که حاکمیت رژیم اسلامی را لرزاند اما اکنون اعتراضات بخشهای مختلف مردم، دارد هر روزه این رژیم را به لرزه در می آورد. به این اعتبار، نه تنها ۱۸ تیر بلکه هر روزی که رژیم اسلامی در آن خواب سرنگونی خود را می بیند، برای ما مردم یک موفقیت و

همین مشکل اعتراض کرده بودند.

سازمان جوانان کمونیست از همه دانشجویان می خواهد در اعتراض به سیاست های سرکوبگرانه مسئولین دانشگاه ها اعتراض کنند و از دانشجویان علامه و هنر حمایت کنند.

مرگ بر جمهوری اسلامی
زنده باد جمهوری سوسیالیستی
سازمان جوانان کمونیست
۲۵ تیر ۸۶، ۱۶ جولای ۲۰۰۷

از سایت های
حزب کمونیست کارگری ایران
دیدن کنید

www.wpiran.org
www.rowzane.com

تجمع اعتراضی دانشجویان علامه و وحشت مسئولین از گسترش اعتراضات

شنبه ۲۳ تیر دانشجویان دانشگاه علامه طباطبائی تهران در اعتراض به تعطیلی خوابگاه های دانشجویی

طبق اخبار رسیده به مرکز خبری سازمان جوانان کمونیست از خبرنگار ما الناز عبدالهی، روز

نیز به اعتراض خود ادامه دادند و بر خواست های خود تاکید کرده اند که هنوز از طرف رئیس دانشگاه پاسخ مثبت نگرفته است.

مسئولین دانشگاه ها از وحشت گسترش و ادامه اعتراضات دانشجویی از واگذاری خوابگاه به دانشجویان در تابستان خود داری می کنند. چندی پیش دانشجویان دانشگاه هنر هم در اعتراض به

در تابستان، در این دانشگاه تجمع اعتراضی برپا کردند. در پی این تجمع دهقان، یکی از کارکنان حراست دانشگاه به دستور شریعتی رئیس این دانشگاه به نیروهای انتظامی خبر تجمع و اعتراض دانشجویان را می دهد و نیروهای انتظامی به دانشجویان حمله می کنند، دانشجویان را مورد ضرب و شتم قرار داده و تعدادی از آنان را دستگیر می کنند. دانشجویان دستگیر همه آزاد شده اند به جز یکی که کسی از محل نگهداری او خبر ندارد. دانشجویان روز یکشنبه صبح

مرگ بر جمهوری اسلامی، زنده باد جمهوری سوسیالیستی!